

Jozua 5: 13 - 6

Gemeente

Wij volgen Jozua in zijn battle, zijn slag om het beloofde land..

Vandaag nadert hij zijn D-day.

De verovering van Kanaän begint bij de inname van Jericho.

Jericho stond symbool voor de bovenmenselijke opdracht die Jozua met Israel had gekregen.

De 7 of zelfs 10 volken van Kanaän overwinnen en verdelgen.

DD

Elke volk was stuk voor stuk sterker dan dat volk van ex slaven dat net 40 jaar in de woestijn had rondgedood.

En Jericho de sleutelstad was een onneembare vesting met zijn muren van 20 meter hoog en 12 meter breed.

DD

Mission impossible.

Hoe moet dat?

Ja, wees moedig en sterk en als je Gods plan volgt en je aan zijn wet houdt dan zal God met je zijn en je geven wat je moet doen.

Dat was de bemoediging van hfdst 1.

Maar dat moet nu allemaal wel gaan gebeuren.

Wij mogen ons in Jozua herkennen als ook wij voor de vraag staan: hoe geven wij concreet inhoud aan Gods plan met ons leven als leerlingen van Jezus Christus, zijn kerk

Om die nieuwe schepping te zijn in Jezus Christus

Om als gemeente een stad op de berg en een licht op de kandelaar te zijn

Een plaatje bij het evangelie
Een bruggenhoofd van Gods rijk van vrede gerechtigheid en blijdschap midden in deze wereld van strijd en onrecht en verdriet
Hoe doen we het samen.
Hoe wijden we onze jonge mensen in in geloof en koninkrijk
Hoe getuigen we in woorden en daden,
En van die kwesties waar je je aan vertilt
Op dit moment staat de kerkelijke pers bol met verslagen van synodes en landelijke vergaderingen.

CGK en GKv

- vrouw in het ambt
- Homoseksualiteit.

Er dreigen splitsingen scheuring

Ook voor ons herkenbaar

Maar ook hoe gaan we om het levensvragen, met ziekte en lijden
En ieder heeft ook zo zijn eigen strijd en worsteling
Met van die muren waar we op vast lopen
Soms heel eenzaam
Maar ook wel samen.

Jericho vandaag

Met muren die Gods plan met ons leven blokkeren.

Wat zijn onze muren

Wat zijn jouw muren.

D-day

En zo zien we Jozua ergens in de vlakte het niemandsland tussen het kamp van Israel en de muren van Jericho.

Hoe verder?

Opeens staat er een man voor hem.

.

Als uit het niets opgedoken. Een militair, een krijgsheer

Klaar voor de aanval met het zwaard getrokken.

Jozua toont kaliber en houdt zijn positieven bij elkaar.

Wees moedig en sterk had zijn God hem toch gezegd?

Hij gaat op de man af, ongetwijfeld eveneens met getrokken zwaard.

Klaar voor het gevecht als het moet.

Maar moet dat?

Jozua kan deze mysterieuze man niet identificeren

Vandaar zijn vraag.

Hoort U bij ons of bij de vijand?

Medestander of tegenstander.

Bij een conflict zie je dat altijd gebeuren.

De indeling in voor of tegen.

De voorvechters hebben daar ook belang bij.

Duidelijkheid, mobiliseren

Zorgen dat de andere partij als vijand in beeld komt en zorgen dat je genoeg medestanders hebt om jouw doel te realiseren.

Aan mensen die niet kiezen heb je niks. In een conflict wordt de zaak altijd op de spits gedreven, polarisatie heet dat, en het is nauwelijks te doen om dan niet te kiezen.

Bent u voor of tegenstander?

Gespannen wacht Jozua het antwoord af:

Of een bondgenoot,

Of een gevecht op leven en dood.

Zo gaat dat in de wereld

Zo gaat dat in de kerk

Er komt een moment dat de kaarten geschud zijn en je moet kiezen - zelfs soms in naam van God en ter wille van het evangelie.

Kiezen want alles staat op het spel

Voor of tegen

Buigen of barsten.

De middenweg is geen optie meer.

Zeker als heilige principes in het geding zijn is elk compromis zelfs uit den boze.

Vanuit zijn en ons perspectief is het voor Jozua of voor of tegen.

Maar dat is het dus niet.

De mysterieuze aanvoerder zegt Nee.

Nee, ik ben geen medestander en geen tegenstander.

Hij is niet in te delen in onze voors en tegens in onze standpunten

Hij maakt zich bekend als de

De aanvoerder van het leger van de HEER.

Uit de woorden die volgen leren we dat hier niet maar een engel staat,
 Maar iemand aan wie Jozua eer moet betonen als aan God zelf.
 Aanbidding en de schoenen van je voeten.
 Net als destijds Mozes bij de brandende braambos.
 God zelf in de gestalte van deze krijgsheer.
 Ik ben nu gekomen.
 Ik geef de voorkeur aan de vorige vertaling ipv de NBV met: daarom ben ik hier.
 Hij is gekomen.
 Zomaar. Ineens.
 Voor Jozua een complete verrassing.
 God kwam ongevraagd.
 Uit zichzelf.
 Zo is God.
 Dat is het unieke van de Bijbel.
 Niet mensen die tot God komen
 Die hun weg tot God moeten vinden en waarmaken.
 Nee, God komt tot de mens.
 God is geen product van ons denken
 God is God

En Hij komt Uit zichzelf en we weten uit liefde en barmhartigheid.
 Toen Adam en Eva In zonde ware gevallen, kwam God en zocht hen op.
 Toen Israel hopeloos gebonden was in de slavernij van Egypte kwam God en riep Mozes
 Toen Jozua voor de onneembare vesting Jericho stond, kwam God.
 Niet om Jozua een handje te helpen bij zijn strijd om Kanaän in te nemen
 Nee om Jozua dienstbaar te maken aan zijn strijd van redding en verlossing
 De battle om Kanaän was Gods battle
 Dat is het complete nieuwe perspectief dat de Heer hier aan Jozua gaf.
 Jozua, het is mijn strijd.
 Niet voor Israel en niet tegen Kanaän
 Nee Gods strijd voor zijn rijk van gerechtigheid en barmhartigheid.
 Dat ook door het huiveringwekkende oordeel heen God uit is op redding, dat Hij liefde en
 genade is, dat hoorden we de vorige week, de redding van Rachab de hoer.

De Bijbelschrijver heeft niet voor niets deze geschiedenis de volle aandacht gegeven en prominent voor alles aan een plek gegeven in het boek Jozua
 De grote reminder: denk er om, ook als je moet vechten , ja zelfs toen Israel letterlijk het zwaard moest opnemen, het is Gods plan van genade om verloren ja gedoemde mensen te redden en voor zich terug te winnen, Your love is our Battlecry

De vraag bent u voor ons of tegen ons, is helemaal opgelost bij Jozua.

In deze ontmoeting met de levende God
 die niet een verlengstuk is van ons

Die geen uitroepteken is achter onze ideeën en standpunten
 Laat Jozua elke poging los om God bij zijn eigen standpunt te plaatsen.

Jozua valt op zijn knieën en buigt met zijn gezicht tegen de grond en vraagt vol eerbied en overgave: *Mijn heer, ik ben uw dienaar, wat beveelt u mij?*

Dit staat zo haaks op ons menselijk gedoe ook in geloof en kerk om onze standpunten en ons gelijk met de Bijbel in de hand te verdedigen als Gods standpunt
 Het zit ons zo in het bloed om in alle vroomheid niet de Heer te zoeken en te dienen maar onszelf,

“Vergeef ons, Heer, als we gemakzuchtig met de Bijbel omgaan (‘zo’n moeilijk boek!’), als we Uw woorden soms niet willen horen, als we met de Bijbel in de hand soms zo verpletterend gelijk kunnen hebben”. (Wim Houtman in het ND)

En wat is het eerste dat de HEER Jozua beveelt?

Wat is het eerste dat de Heer ons beveelt als we opbotsen tegen de Jericho’s vandaag , in de kerk , in de wereld in ons eigen leven?

Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop gij staat, is heilig

En Jozua deed dat.

Geen aanvalsplan nog

Dat komt later.

Voor alles, **doe je schoenen uit.**

Want je bent in de nabijheid van de heilige God

Die anders is, zo anders dan wij heilig dwz

Anders in zijn puurheid,

echtheid,

ondubbelzinnigheid

en bovenal in zijn liefde en genade

Aan je schoenen kleeft het vuil van de weg die je bent gegaan ook het vuil van je eigen onpuurheid, je eigen dubbelheid je eigen gebrek aan liefde en trouw.

Je schoen uitdoen betekent: dat erkennen

Dat je geen been hebt om op te staan

Betekent je verootmoedigen en beseffen dat je leeft van vergeving en Gods onvoorwaardelijke liefde

Niet mijn wil maar uw wil geschiede

Heer, leer mij uw weg,

die zuiver is en goed.

De grond waarop je staat is heilig

Welke grond is dat?

Dat is Jericho

Dat is plek waar de battle gaat plaatsvinden.

Deze plek

De plek waar op wij leven

Leren

Vechten

Werken

Liefhebben

Feestvieren

Vrijen en

Die plek is heilig.

Die plek is de plek waar God wil en zal laten zien dat Hij God is

De plek waar wij bidden

"laat uw naam worde geheiligd uw koninkrijk kome uw wil geschiede,

Die plek deze wereld waar we soms zo bang kunnen zijn

Waar de muren van Jericho dreigen boven ons uitrijzen

Die plek waar we onszelf en elkaar en God kunnen vergeten doordat we opgaan in onze eigen verlangens en idealen en begeerten

Doe de schoenen van je voeten -

Dat mag ons heel klein en bescheiden maken

En behoedzaam

Denk groot over God, maar wees bescheiden over je eigen standpunten en overtuigingen
Maak je meer sterk in: zo is Hij dan in zo is het

Verwacht alles van God, maar kijk uit dat je hem niet voor je eigen karretje spant
Jacobus waarschuwt: probeer geen leraar te zijn, maar blijf altijd leerling.
Want voor je het weet bezondig je jezelf met je grote woorden en harde oordelen. Dat is 1

2: Durf stappen te zetten in het geloof dat het gaat om je toewijding aan God en niet of alles
wat je zegt en doet perfect is

Want dat is het niet.

Luther zei het zo mooi

Zondig dapper. Maar geloof nog dapperder.

Als je keuzes maakt samen met god en je beseft dat niets volmaakt is, durf dan toch die
stappen te zetten want als je jezelf geeft als je elke dag de schoenen van je voeten doet bij
wijze van spreken dan weet hij wel raad met ook jouw gebrekkige woorden en daden.

Maar sta ook altijd open voor correctie.

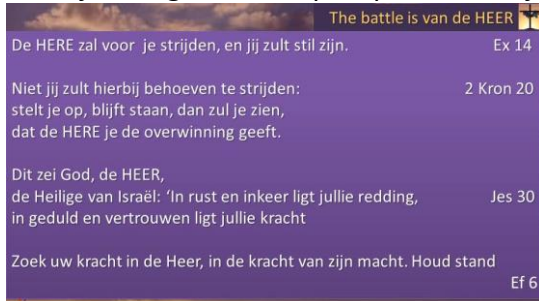
Wees God en elkaar onderdanig.

En dat maakt je tegelijk ook sterk en moedig en onafhankelijk
vrij onverveerd,

Omdat de Jericho's, de onneembare muren in ons leven niet ons pakkie aan zijn, maar dat
het Gods battle is,

Hij strijdt onze strijd.

Dat zijn terugkerende oproepen in de Bijbel

De HERE zal voor u strijden, en gij zult stil zijn.

Niet gij zult hierbij behoeven te strijden: stelt u op, blijft staan, dan zult gij zien, dat de HERE
u de overwinning geeft.

Dit zei God, de HEER,

de Heilige van Israël:

'In rust en inkeer ligt jullie redding,

in geduld en vertrouwen ligt jullie kracht

Wij mogen dan doen wat er op onze weg ligt en binnen ons bereik

Wij hoeven niet naar de hemel op te klimmen o

God is gekomen met zijn liefde en zijn overwinning

De Here Jezus is gekomen en Hij heeft zonde en dood overwonnen en Hij geeft ons zijn
Geest.

Wij hoeven geen godenstreken uit te halen, geen huzarenstukjes

Doe maar gewoon, zegt de profeet Micha

Recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God.

En dan komt het goed
Dat is ook hoe het verder gaat in Jozua 6.
U kent de geschiedenis.
Hoe het volk zes dagen achter elkaar in diep stilzwijgen een rondgang om de stad maakte, slechts de bazuinen schalden.
En hoe op de zevende dag het volk zeven keer om de stad trok en zodoende in een steeds breder kordon om de stad heen kwam te staan, rij na rij totdat tenslotte een omsingeling van zeven rijen dik om de stad heen stond.
En toen mocht het volk in een luid gejuich losbreken en toen liet God het onmogelijke gebeuren: de muren van de stad stortten als een kaartenhuis in elkaar en de weg lag open

Dat het Gods strijd is waarin zij mee mogen gaan wordt hier wel heel duidelijk.
Niet zij hebben als taak die muren te bestormen en omver te halen. Nee, hun aandeel is die rondgang.

Dat lijkt op het eerste gezicht nogal onbenullig.
Misschien dat de inwoners van Jericho hun angst gaandeweg hebben verloren.
Misschien kwam er zelfs wel iets van spot
En hoe zullen de Israëlieten zich gevoeld hebben
Dag na dag die rondgang en er gebeurt niets.
Is dat ook voor ons niet herkenbaar?

Wat stellen wij als christen en als kerk nou eigenlijk voor in deze wereld.

Wat heeft het voor zin om elke dag je bijbel te lezen te bidden,
naar de kerk te gaan,
naar de kring en de jeugdclub
wat haalt het uit om te proberen een beetje christelijk te leven
Je kunt je onbenullig voelen.

Met het risico dat je gaat verslappen en versloffen.

Of juist anders dat je jezelf gaat overschreeuwen
Fanatiek en drammerig

Toch: simpel weg christen zijn, dat is onze opdracht, zoals het staat in Openbaring: Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren. 14: 12.

Nee, zo brengen wij echt niet het koninkrijk van God op aarde.

Wij hebben simpelweg en voor het oog van de wereld onbenullig te geloven en te getuigen dat Hij het zal doen.

Dat Hij bezig is te komen met zijn redding dwars door alles heen..

In de nieuwsmedia horen we niet van Hem, maar de gemeente ziet en hoort Hem komen door al die dingen heen,

Een gemeente die trouw samenkomt om Hem te aanbidden ,die trouw de gemeenschap der beoefent,

Die dan zoals Paulus het zegt "ons, die één zijn met Christus, in zijn triomftocht meevoert en dat hij overal door ons de kennis over hem verspreidt als een aangename geur. 2 Kor 2 En zo brengt de Heer door ons eenvoudig christen zijn en gemeentezij de grote dag dichterbij

Zoals Israel die zeven dagen de rondgang om Jericho heen.

Als de gemeente bidt om de komst van Christus dan heeft dat veel meer impact dan je op het eerste gezicht zou denken.

Openbaring 9 leert ons dat God de gebeden van de heiligen gebruikt om door gerichten heen de grote bevrijding dichterbij te brengen.

De gebeden van Gods kinderen om de komst van Gods koninkrijk zijn allesbehalve onbenullig door de kracht die God eraan verleent.

Wij kunnen ons door de wereld bedreigd voelen. En klein.

Maar net als Jericho heeft de wereld reden om bang te zijn voor de gemeente van Jezus Christus met haar rondgang door de eeuwen door alle landen heen.

Want elk gebed, elke getuigenis elke daad van geloof en liefde om Jezus wil brengt de wereld een stap dichterbij het laatste oordeel.

Maar de wereld draait nog door, zoals Jericho zeven dagen over-eind bleef - dat is Gods geduld, dat is genadetijd.

Tijd om je te bekeren,

Tijd om mensen te winnen voor Christus die hen zal verlossen voor de komende toorn.

tijd om te schuilen bij hem

Gods houdt tot het laatste toe de deur naar het leven open

Zoals bij Rachab en haar gezin

Hij wil dat alle mensen behouden worden.

Dat is het hart van zijn battle

His love is our battlecry

